

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianaee, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Accvsativvs Post Verbum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

nitium, antecedente præpositione. ἐπέχω τὴν γνώμην τούτου, & ἐπέχω τὴν γνώμην πρὸς τούτου. ἐπίσημι τὴν γνώμην τούτου, & πρὸς εἰ τούτου, adhibeo animum huic rei.

Ἀμύομαι, ἕμωρῶ, ἐκδικῶ σοι, uel ὑπέρ σοι, ulciscor iniuriā tibi illatā. Cū accusatiuo uero significant hæc uerba, crucio, uindico, εαυτὸν τιμωρῶμεν, seipsum crucians, ἀμύομαι, uel ἐκδικῶ σε, uindico te.

ACCUSATIVVS POST
Verbum.

Accusatiuū admittit quoduis uerbum nominis ab eo deducti, μάχομαι μάχην, pugno pugnam. ζῶ ζωὴν, uiuo uitam. δουλεύω δουλείαν, seruiο seruitutem. Sic Terent. Cantilenam eandē canis. Aut nominis relatiuum, ἡ ἀδικία ἧ ἀδικῶ σε, iniuriā qua te afficio.

Quoduis uerbum construitur etiam accusatiuo, si subaudiatur κατὰ. γέγραφε τὸν εἰρημνίον τρόπον, pro ἢ τὸν εἰρημνίον τρόπον, scripsit dicto modo. ἐποίησε ἀκρεβείαν τὸν γνόντα τρόπον, id est, ἢ τὸν γνόντα τρόπον, quam fieri potuit maxime. Sic ad Phil.

D 3 4. ανέ-

4. ἀνεβάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμῶν φρονεῖν, pro, ἤτις ἡ
ὑπὲρ ἐμῶν φρονεῖν, reuiguitis in sentiendo
de me.

Accusatiuo gaudent uerba adorandi, πρῶ, σέβομαι, κολακίδομαι, θωπιδύω, αἰδῶμαι, αἰχμύομαι. Miserendi, ἐλεῶ, οἰκτιρίζω, κλαίω, θρηνηῶ. Et supplicandi, ἱκετεύω, λιτανεύω, ἀντιβολῶ, ἐκλιπῶ.

Græci passim utuntur etiam in oratione soluta accusatiuis per synecdochen, πλητίζομαι τὸν πόδα, percutior pedem, ἀλγῶ τὸ κεφάλιν, doleo caput.

Attici usurpant accusatiuum loco dactiui, ubi significant bene aut male fieri cuiuspiam, οἶά με ποιῆς, pro ἐμοί, qualia facis mihi. Matth. 27. τί δὲ ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; quid igitur faciam Iesu, qui dicitur Christus? ποιῶ σε ἀγαθόν, pro ποιῶ σοι. δρῶ σε τόδε, pro δρῶ σοι τόδε. Passim loquuntur passiuè. Vt enim dicunt, δὲ ποιήσω σε: sic etiam passiuè, σὺ δὲ ποιηθήσῃ παρ' ἐμῶν, pro, tibi bene fiet à me. Sic & Act. 12. dicitur, τί ἄρα ἐγένετο τῷ Πέτρῳ, quid nam factus est Petrus,
pro,

pro, quid' nam factū est Petro. Sic item Matth. 11. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, pauperes annunciantur Euangeliū, pro, pauperibus annunciatu Euangelium.

Hinc fit, quod ad imitationem Græcorum passim legitur in sacris literis, benedicere, et maledicere, cum accusatiuo significante eum, de quo quis bene aut male loquitur, qui & ipse benedici & maledici dicitur.

Passiua insuper adsciscunt accusatiuū eum, quem uerbum actiuū habet post datiuum acquisitiuum, ut ὠντρέπεῖς ἐμοὶ τὸν διαταρ, defers mihi arbitrium.

Sic passiuē, ἐγὼ ὠντρέπομαι τὸν διαταρ, ego deferor arbitrium, pro, arbitriū mihi delatū est. Sic 1. Timoth. 1. ἦν ἡ εὐαγγελιστορ ὃ ὠνδύθη ἐγὼ, secundum Euangelium, quod cōcreditus sum ego: pro, secundum Euangeliū, quod mihi cōcreditum est.

Attice ponitur accusatiuus pro genitiuo. ἀρσερῶ σε τὰ χρήματα, pro τῶν χρημάτων, priuo te pecunijs. Et econuerso,

D 4 geniz

genitiuus pro accusatiuo, τὸ αἷματ' ἀποψάλα, pro τὸ αἷμα ἀψάλα. Quod plerunque fit subaudiendo alium casum, quem poscit oratio, ut μὴ ἔχειν χρημάτων, id est, χρήματα, ponitur enim pro μηδὲ γὰρ ἔχειν χρημάτων.

Græcis sunt plurima uerba composita, quæ tamen casum suum includere uideantur, tamen insuper construuntur accusatiuo, & tum capiuntur pro simplicibus, οἶνον οἰνοχῆιν, fundere uinum, πάντα παιδαγωγῶ, omnia gubernare.

Additur etiam uerbis accusatiuus non nunquam loco aduerbiorum. ὄξυ γράφεις, pro ὄξεως γράφεις. καλὸν ποιῆεις, pro καλῶς ποιῆεις. καλὰ ἐβλάδῳ, pro καλῶς ἐβλάδῳ. βλέπειν μανιῶν, pro μανικῶς βλέπειν. βλέπειν βλοσυρόν τι, pro βλέπειν βλοσυρῶς.

In accusatiuo ponitur insuper continuas temporis, ut dictum est supra.

Cæterum nullum uerbum est Græcis quantumuis intransitiuum, quod non admittit interdum accusatiuum alicuius actionis

actionis significatiuum. ὅσα ἰβείδω,
 in quantis affectus sum contumelia. ὅσα
 ἠδίκηθε, in quantis affecti estis iniuria.
 πάντα δὴν πᾶσι μὲν οἱ, in omnibus decepti.
 γεραίρομεν αὐτὰ τὰ εἰκότα, honoramus eū
 ut par est, uel pro dignitate. ἀτυχὸς πολλὰ,
 ταῦτα δέου μὲν κρῖναι, μεγάλα δὲ ἐπαθεῖν,
 ἐπαινώ σε ὄντα, ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγκω-
 μιάζουσι τὴν δικαιοσύνην. Sic Terent. Id o-
 peram do. Etiam substantiuus uerbis
 hoc pacto apponunt accusatiuum, τοῖς
 πρῶτον σώεμι τὰ εἰκότα, cum præsenti-
 bus conuersor, ut par est, & pro dignitate.

Sunt quæ geminum admittunt accu-
 satiuum, αἰτιάτο σε τριαῦτα, obicit con-
 tra te alia. δικάω σε γραφῶ ταύτην, reum
 te criminis huius facio. τοιαύτας δίκας ἔ-
 ρη ἀπέφυγον πρῶτοντα, talibus causis hoc
 præsente absolutus sum. ἐκλέγω τὰ τέλη
 ὄντα πρῶτα πλείοντας, exigo uectigalia à præ-
 tereuntibus nauigij. ἀφαιρῶμαι σε τὰ χεῖ-
 ρα, aufero tibi res. αἰχμῶμαι ὄντα μὲν
 τάθεσι, facio ut hunc pudeat mutatum
 uideri. πρὸς κληθέντων ἡμᾶς πρόκλησι, δίδά-

D 5 σκα

σκει μαθητὰς ποιητικὰ, παιδοδύω σε παιδεί-
 αρ, νοθετῶ σε νοθεσίαν, ἐλέπηω σε τὸν δῦμα, ζη-
 μιῶ σε χρυσίον, ἐρύπηω σε τὰ ἐμά, ἀρσερῶ σε
 χήματα uel χημάτων, ἀφαιρῶ σε τὰ βιβλία
 uel βιβλίον, γνῶσκῶ σε ῥήματιον, μύω σε τὰ
 μυστήρια, εἰσπράττω σε χήματα, ἀπαιτῶ σε τὸ
 χρέος. Horum passiuua regunt unū ac-
 cusatiuum, ut apud Latinos.

Inter ea quæ construuntur datiuo &
 accusatiuo, sunt quæ mutant datiuum
 in accusatiuum, & accusatiuum in da-
 tiuum. Δωρῶμαι σοι βιβλίον, Δωρῶμαι σε βι-
 βλίον. χρείζομαι σοι ἄστρον, χρείζομαι σε ῥύτῳ.
 Hactenus de Accusatiuo.

DE VERBIS CONSTRUCTIS
 cum diuersis casibus.

Nihil uetat quo minus eidem uer-
 bo diuersi casus apponantur, di-
 uersæ rationis.

Vnde approbandi & reprobandi uer-
 bo addi potest accusatiuus cum geniti-
 uo ἐλλειπτικῶς, subaudiēdo ἕνεκεν. uel ge-
 nitiuus cum accusatiuo ἐλλειπτικῶς simi-
 liter, subaudiendo ἕνεκα. ἀρδεύομαι σε τῷ
 σποδῷ.